

MĀCĪBU MATERIĀLS NR. 6

Apraksts: Fragments no ASV Aiovas štatā dzīvojušā Jozefa Kostlana 1863. gada 26. decembrī rakstītās vēstules, kurā viņš radniekiem Bohēmijā (tagadējās Čehijas teritorijā) apraksta savu ceļojumu.

Uz mūsu kuģa bija vairāk nekā četri simti ļaužu. Nākamajā dienā kuģis tik traki sāka šūpoties, ka mēs vairs nevarējām aizmigt, un vairāk nekā puse no mums rīstījās vai vēma. Kuģa jūrnieki ar naglām un virvēm mēģināja piestiprināt mantu lādes pie stabiem, lai tās neapgāztos. Tad mēs pirmo reizi sapratām, ka laikam mūs sagaida daudz sliktāki laiki, bet, pateicoties Dievam, ceļojums beidzās labi. Tomēr arvien bija viena vai divas dienas, kad jūra bija nemierīga, pirms tā atkal norimās.

Tā tas ilga divarpus nedēļas, bet pēc tam līdz pašām beigām brauciens bija mierīgs. Jūtīgais vēders un vispārējais vājums man sagādāja nepatīkšanas trīsarpus nedēļas, bija pat tā, ka nevarēju neko ieēst un līdzko pacēlu galvu, tā sāka reibt un vēderā viss griezās, bet tad es pieradu un ēdiens atkal garšoja labi. Arī Frančekam gāja grūti, taču ne tik ilgi kā man. Anna un Kristīna arī gulēja slimas kādas četras dienas, bet viņas vismaz nevēma un viņām nebija pārāk slikti. Jozifeks un Anička vēma visu laiku. Tā nu tas bija uz šā kuģa — tur valdīja bailes un smaka, slāpes un izsalkums.

Avots: Immigration History Research Centre, University of Minnesota

Apraksts: Fragments no ASV Filadelfijā dzīvojušās Marcijanas Dvjatkovskas 1891. gada 24. aprīļa vēstules meitai Polijā ar padomiem par ceļošanu uz ASV

Mīļo meitiņ, kad dodies ceļojumā, nepērc sev nekādus stipros dzērienus, nopērc tikai pāris šķīvjus, mazu katliņu un mazu krūzīti. Kad ieradīsities Hamburgā, aģenti gribēs no jums vēl lielu naudu. Pat ja tev tā ir, nemaksā viņiem neko, vienkārši saki, ka par jūsu biļetēm jau ir samaksāts, saki, ka tava māte jau samaksājusi. Ja nu viņi galīgi neatlaižas, samaksā ne vairāk kā 2 markas. Nevienam pašam nepiemini pārējo naudu, kas tev ir. Nemiet līdzī jebkādu apģērbu, kāds vien jums ir, pat ikdienas šalli, jo uz okeāna kuģa tas jums noderēs. Tādējādi nenolietosies jaunais apģērbs, jo to vajadzēs šeit Amerikā, tāpat kā Polijā. Tad vēl, mīļo meitiņ, ja esi pārdevusi pēļus, bet ne spilvenus, tad tos paņem līdzī ... un nopērc sev kurpes ar pogām, bet ja tev jau ir labas kurpes, tad jaunas nepērc. Neuztraucies par naudu, jo es nedaudz nosūtīju Karpinskai, kur būs arī kuģa biļete, tas ir Golubā. Es jums nosūtīju 24 markas, un naudas jums būs pietiekami. Tad nu, mīļo meitiņ, sāciet savu braucienu ar Dievpalīgu un aizej vēl izsūdzēt grēkus, jo tas būs briesmīgs brauciens. Jums būs jābrauc vairāki tūkstoši jūdžu pa ūdeni, bet nebaidies ne no kā, vienmēr turi Dievu savā sirdī un Dievs tevi droši atvedīs pie manis.
Māte

Avots: Johnstown Area Heritage Association

Apraksts: Fragments no Juliāna Kšešovska 1891. gada 10. februāra vēstules draugam Polijā, kurā viņš apraksta darbu ASV

Šeit viņi izvēlas strādniekus tā, kā mūsu zemē tas notiek lopu tirgū, vai kā viņi to dara, izvēloties cilvēkus armijai — tikai tad, ja tie ir ir spēcīgi un veselīgi; tā viņi izturas pret cilvēkiem. Tomēr ir jau gan tiesa — ja tu esi stiprs, jauns, vesels un strādīgs, tad vari nopelnīt pat 100 rubļu mēnesī; bet tev arī jāprot runāt amerikāņu valodā. Rubli šeit var nopelnīt daudz ātrāk, nevis tā kā tur [Polijā, kur visā vasarā nopelna pusrubli. Savukārt citi savus mērķus tik drīz nerasniedz, jo viņi nezina valodu, un tas ir svarīgi ikvienam. Bet, ja kādam ir vēlme un viņš var to atļauties, viņam nevajadzētu baidīties braukt šurp. Taču viņam jābūt stipram un enerģiskam un viņam jādzīvo labā apkārtnē, jābūt labai adresei, turklāt viņam jābūt kādam draugam, lai viņam neizietu tā, kā gāja man... Amerika ir bagātākā valsts [pasaulē], bet visas tās bagātības ir zemē; tāpēc darbs [šeit] visur ir tik grūts... Tomēr ikviens var doties šurp bez vilcināšanās un te varēs nopelnīt savu grasi ātrāk nekā citur. Juliāns

Avots: [Johnstown Area Heritage Association](#)

Apraksts: Fragments no ASV Ohaio dzīvojušās somietes Saimi 1938. gada 4. aprīļa vēstules māšai Somijā

Mīļā māsa,

Tik daudz reižu esmu ņēmusi rokā spalvaskātu un sēdusies pie papīra, lai atbildētu uz tavu vēstuli, bet vienkārši nevarēju to izdarīt. Asaras aizmigloja man acis, un es nespēju rakstīt. Mātes nāve man bija liels pārsteigums, tomēr arī liels atvieglojums — dārgā māte tagad atdusas Dieva mierā. Es tik bieži jutot nelāgi dzirdot, ka pat mūža nogalē viņai nebija iespējas atpūsties. Viņai vienmēr bija jāstrādā, un viņas saprāts bija skaidrs līdz pašām beigām. Viņa bija tik stipra. Mīļā māsa, es esmu tik pateicīga, ka varējāt izrādīt mūsu dārgajai mātei pēdējo godu. Cik lieliski un skaisti tas ir! Paldies arī māsām Mari un Selmai. Esmu bijusi tik sliktā, nerakstot mātei biežāk, bet nav jau tā, ka es viņu neatminējos. Bet man likās, ka jums ir tik daudz ko darīt pie mājas. Un māte jau arī nemācēja lasīt — kurš tad būtu viņai lasījis priekšā manas vēstules! Es ceru, viņa nepieminēja mani ar ļaunu? Ja tur Perakoski ir kāda neliela manta, ko māte pagatavojusi vai kas piederēja viņai, vai tu to, lūdzams, varētu paglabāt, lai man būtu kāda piemiņa no viņas? Man pašai veselība ir visai sliktā, atnāca ārsts un teica, ka man ir čūla. Īkka kokzāģētavā salauza pirkstu. Viņa labās rokas zeltnesis ir pilnīgi nost, norāva kā riekstu. To iespieda starp smagiem baļķiem. Viņš nevarēja iet darbā trīs nedēļas. Kā klājas tēvam? Lūdzu nodod viņam mūsu sveicienus, arī mūsu cerību, ka tad, kad viņš atstās šo pasauli, viņš to darīs ticībā Jēzum. Tagad es saku ardievas tev, mana mīļā māsa. Lai Dievs ir ar tevi.

Avots: [Minesotas Universitāte](#)

- Kādas galvenās tēmas/rūpes katrā no šīm vēstulēm apraksta to autori?
- Ko šīs vēstules liecina par migrantu dzīvi 19. gadsimta beigās un 20. gadsimta sākumā?
- Vai varat saskatīt kādas līdzības un atšķirības starp tālaika un šodienas migrantu pieredzi?